

„Într-o singură zi”

Marti, 3 martie 2009 - Gili Cârstea

Page | 1

„Căci iată că numai spre piatra aceasta, pe care am pus-o înaintea lui Iosua, sunt îndreptați șapte ochi; iată, Eu Însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oștirilor; și într-o singură zi voi înlătura nelegiuirea țării acesteia” (Zah 3:9).

Acest verset din cartea profetului Zaharia este partea finală a viziunii despre Iosua și îngerul. Viziunea oferă detalii despre lucrarea importantă pe care Dumnezeu o are de făcut cu poporul Său în Ziua Ispășirii finale. Este descris momentul în care Mireasa lui Hristos va fi îmbrăcată cu haine de in subțire, strălucitor și curat.

În ciuda credinței populare că haina neprihănită a lui Hristos este oferită la botez, la nașterea din nou, viziunea lui Zaharia despre marele preot Iosua spune că haina aceasta este oferită la Ziua Ispășirii, chiar înainte de închiderea harului. Când primește haina de sărbătoare, Iosua este încă îmbrăcat cu „haine murdare.” Iată o confirmare că viziunea privește Ziua Ispășirii finale, adică încheierea, realizarea, împlinirea ei finală cu biserica rămășiței:

„Viziunea lui Zaharia despre Iosua și îngerul se aplică în mod deosebit experienței poporului lui Dumnezeu în încheierea marilor zile a ispășirii” (PK 587).

Apoi este descrisă desfășurarea acestei lucrări, realizate „într-o singură zi,” ziua Domnului, în care păcatele poporului Său sunt îndepărtate pentru totdeauna:

„În timp ce copiii lui Dumnezeu își umilesc sufletele, rugându-se pentru curăție de inimă, se dă porunca: ‘Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el,’ și sunt rostite cuvintele de speranță: ‘Iată că îndepărtez nelegiuirea de la tine, și te îmbrac în haină de sărbătoare.’

Ce înseamnă acest limbaj metaforic?

„Haina nepătată a neprihănită a lui Hristos este așezată asupra copiilor lui Dumnezeu, încercați, ispitiți, dar credincioși. Disprețuita rămășiță este îmbrăcată cu haine slăvite, spre a nu mai fi niciodată întinată de murdăriile lumii. Numele lor sunt păstrate în cartea vieții Mielului, alături de credincioșii tuturor veacurilor. Ei au rezistat atacurilor amăgitorului; răcnetul balaurului nu i-au făcut să renunțe la loialitatea lor. Acum ei sunt pentru eternitate la adăpost de vicleniile ispititorului. Păcatele lor sunt transferate asupra inițiatorului păcatului.”

Aici este prezentată o lucrare viitoare, care până în prezent nu a putut fi realizată, din păcate. Puteți asculta oricâte declarații bombastice despre neprihănirea prin credință, dacă ea nu este prezentată în detaliile descrise în acest pasaj inspirat, este deșertăciune și goană după vânt. De ani de zile se laudă acest popor că el a primit haina neprihănită a lui Hristos, că iubește și predică neprihănirea prin credință, fără să știe că haina este oferită în Ziua Ispășirii finale, după care s-a terminat cu păcatul din viața lor. Pasajul continuă:

„Acum rămășița nu este doar iertată și acceptată, dar și onorată. ‘O mitră curată’ este pusă pe frunțile lor. Ei vor fi împărați și preoți pentru Dumnezeu. În timp ce Satana năvălește cu acuzațiile lui, încercând să

distrugă acel grup de oameni, îngeri sfinți, nevăzuți, trec printre ei și așează pe frunțile lor sigiliul viului Dumnezeu” (PK 591).

Aceasta este descrierea perfectă a Nunții Mielului, lucrare realizată „într-o singură zi,” și care atinge, în sfârșit, scopul etern al lui Dumnezeu în planul de mântuire: Încheierea întrupării lui Hristos. Taina lui Dumnezeu se încheie, iar omenirea are acum ultima ocazie să vadă ceea ce nu a reușit să vadă în Hristos timp de două milenii.

Trupul colectiv al lui Hristos este format, copiii Săi au ajuns „plini de toată plinătatea lui Dumnezeu,” iar omenirea privește din nou Odrasla:

„Ascultă, deci, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă, care stau înaintea ta – căci aceștia sunt niște oameni care vor sluji ca semne. Iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla” (Zah 3:8).

În timp ce Dumnezeu aduce înaintea lumii soluția simplă la problema păcatului prin poporul Său devenit trupul colectiv al lui Hristos, Odrasla, Robul Domnului, diavolul personifică pe Hristos. Taina evlaviei și taina fărădelegii stau față în față, într-o ultimă încheștare de moarte. În această „singură zi” sunt clarificate nedumeririle milenare ale civilizației umane cu privire la marea controversă dintre Hristos și Satana.

Această „singură zi” este mai aproape decât ne imaginăm, și nu există motiv suficient de serios pentru generația prezentă a poporului lui Dumnezeu de a refuza încă o dată invitația la Nuntă.